जात्यभिमानी देवताय कश्चित् क्षत्रियजातीयं, देववैश्येभ्यो 'मरुद्भ्यः', मनुष्य'वैश्यं', कृच्छ्रचान्द्रायणादिदुःखरूपतपोदेवाय दुःखेभ्यो जीवनं'शूद्रं', अन्धकारदेवाय तमःप्रियं 'चोरं', 'नरक'स्वामिने 'वीरहणम्'अग्न्युद्वासिनं, वीरहा वा एष देवानां योऽग्निमुद्वासयत इति हि ब्राह्मणं। 'पाप'स्वामिने नपुंसकं, 'आक्रयाय' सर्व्वद्रव्यक्रयकारिदेवाय, 'आयोगूं' अयोग्यस्य अशास्त्रीयस्य कर्त्तारं, 'काम'देवाय 'पुंश्चलीं' साधारणस्त्रियं, 'अतिक्रुष्टाय' अतिनिन्दितदेवाय, 'मागधं' क्षत्रियायां वैश्येनोत्पादितं॥

इति प्रथमोऽनुवाकः॥

अथ द्वितीयोऽनुवाकः।

अथ द्वितीयानुवाकमाह। "गीताय सूतम्। नृत्ताय शैलूषम्। धर्म्माय सभाचरम्। नर्म्माय रेभम्। नरिष्ठायै भीमलम्। हसाय कारिम्। आनन्दाय स्त्रीषखम्। प्रमुदे कुमारीपुत्रम्। मेधायै रथकारम्। धैर्य्याय तक्षाणम्" [२] इति। 'गीताभिमानिने 'सूतं' ब्राह्मण्यां क्षत्रियेणोत्पादितं गानजीविनं, 'नृत्ताभिमानिने''शैलूषं' अन्यस्मै स्वभार्य्याप्रदाननिमित्तकेनान्नेन जीविनं, धर्म्माभिमानिने सभायां नित्यं चरन्तं धर्म्मस्य प्रवक्तारं, 'नर्माय' विनोदाभिमानिने'रेभं' मेधाविनं चाटूक्तिकुशलं, 'नरिष्ठायै' नरपुरुषेन्यस्मिन्नवस्थिता 'नरिष्ठा' परतन्त्राभिमानी तस्यै देवतायै 'भीमलं' भीरुं